

جاذبه های گردشگری و طبقه بندی آن، مطالعه موردی شهرستان دامغان^۱

زینب فرنام^{۱*}، احمد صادقی پور^۲، بهروز ارسطو

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته اکوتوریسم، دانشکده گردشگری، دانشگاه سمنان، farnam.zb@gmail.com

۲- استادیار، دانشکده گردشگری، دانشگاه سمنان، a.sadeghipour@profs.semnan.ac.ir

۳- استادیار، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه سمنان arastoo.b@profs.semnan.ac.ir

چکیده

امروزه صنعت گردشگری به عنوان صنعتی متنوع و بزرگ، مهمترین منبع درآمد و ایجاد فرصت های شغلی در بسیاری از کشورها شده است، شهرستان دامغان به دلیل واقع شدن آن در جنوب رشته کوه البرز ناهمواری های متنوعی دارد، و این ناهمواری ها به سه دسته کوهستانی، کوهپایه ای و نواحی پست کویر تقسیم شده است. اختلاف ناهمواری در سراسر شهرستان دامغان موجبات اختلاف اقلیم و تنوع زیستی را فراهم کرده است، که وجود جاذبه های متنوع گردشگری نیز متأثر از این ناهمواری ها و تاریخ غنی شهرستان دامغان است. شناخت مناطق و جاذبه های گردشگری در جذب و توسعه آن اهمیت زیادی دارد و می تواند به مهم ترین منبع کسب درآمد ارزی تبدیل شود، از این رو هدف اصلی پژوهش حاضر در مرحله اول، شناسایی و سپس طبقه بندی است، بر این اساس پژوهش، از نظر روش، پیمایشی از نوع توصیفی تحلیلی و از لحاظ ماهیت، کاربردی است که گردآوری اطلاعات، با مطالعات کتابخانه ای، برداشت اطلاعات محیطی و مشاهده عناصر و اجزای محدوده مورد مطالعه انجام شده است. با توجه به قابلیت های شهرستان دامغان در جهت جذب گردشگر، در پژوهش حاضر به تحلیل پیرامون شناسایی و جاذبه های گردشگری شهرستان دامغان و طبقه بندی آن پرداخته شده است.

واژگان کلیدی: جاذبه گردشگری، دامغان، طبقه بندی، ناهمواری.

مقدمه

گردشگری فعالیتی اجتماعی است که شامل رفتار انسانی، استفاده از منابع، تعامل با دیگران، اقتصاد و محیط است (Holden, 2003: 3). گردشگری مجموعه تعامل هایی است که در فرایند جذب و میهمانداری، بین توریستها، سازمانهای مسافرتی، دولت های مبدأ، دولت های میزبان و مردم محلی برقرار می شود. (سلیمان پور، 2006: 12). گردشگری تمامی فعالیت ها و تأثیراتی است که در طول سفر برای بازدید کننده، به وقوع می پیوندد (میل و موریس، 1992). تعریف سازمان جهانگردی از گردشگری به مجموعه فعالیت های افرادی که به مکان هایی خارج از محل زندگی و کار خود، به قصد تفریح و استراحت و انجام امور دیگر مسافرت می کنند و بیش از یک سال متوالی در آن مکان ها نمی مانند گردشگری می گویند (اعرابی و ایزدی، 1379: